

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. avgusta.

—o.— Zopet je danes prilika, da vidimo, s kakšno častnikarsko svojatjo ima se boriti kateri si bodi važniši Slovan v Avstriji! Mercvarijo nam sedaj nemški in madjarski žurnalisti znova vladiko Strossmayerja in mercvarijo ga tem brezsrmanjš, ker vidijo v njem najsijajnejšega in najpoljudnjšega predstavitelja južno-avstrijskega slovanstva. Besedilo častitke, s katero je vladika pozdravljal devetstoletnico v Kijevu, tisto preprosto besedilo razburilo jim je tako semitsko krv, da se kakor besni zaganjajo v moža, pred čegar zgodovinsko prikaznijo bodejo v globokem poštovanju postajali najpozniši človeški rodovi. Kje pa je pametni razlog temu početju, kako naj opravičuje se, da se baš tem povodom Djakovski vladika tako ostudno napada in grdi? Poznamo nemško-madjarsko sovraštvo proti Strossmayerju, poznamo alijanco Peštanskih in nekaterih Dunajskih listov, katerih taktika naravnost je obrnena na slovensko srce prvega hrvatskega sina, — ali pripisovali smo jim tudi toliko razuma in resnobe, da svojih sovražnih trditve ne bodo zidali na jalove podlage in da se brez vsaj navideznega povoda ne bodo drgnili ob Strossmayerjevo ime.

Z dvojnega stališča misli ta svojat, da ima pravico udrihati po vladiki Strossmayerji — cerkveno-katoliškega in nič menj tudi z avstrijsko-domoljubnega. Ne oziramo se na prvoimenovano stališče in na pogrđice, ki ž njega doli lete, kajti brezmejno je smešno, če semitske redakcije učijo jednega največjih katoliških škofov, kake čute da imeti sme nasproti krščanskemu pravoslavju in česa ne sme izraziti o devetstoletnem spominu na pokristijanjenje tako silnega naroda, kakor je ruska nacija!

Tudi v imenu avstrijskega domoljubja ne bi imeli govoriti ljudje — židje! Ali vlada na Dunaji, vlada v Pešti je baš tem ljudem izročila glasila, v katerih se zagovarjajo državni ter domoljubni interesi. Od te strani se sedaj najbolj kriči, da je telegram Strossmayerjev spraval na dan veleizdajo, katero je ta južno-slovanski domoljub nosil skrito v srci. Ni jeden častnik ni navedel ni jedne besede iz telegrama, ki ne bi se ujemala z avstrijskim

patriotizmom — ali vender vsakteri iz hoterije kriči in kliče kazen na glavo Djakovskega vladike radi veleizdaje!

Glejte, se pravi, Strossmayer želi „božjega blagoslova“ Rusiji, da bi „poleg vseh svojih nalog, izpolnila tudi oni najuzvišenejši svetovni poklic, ki ga jej je Bog odmeril“! To je protiaustrijsko! — Tedaj, ali je protiaustrijsko, da Rusija ima svoj poklic, kakor ima in imeti mora svoj poklic vsaka velika, da, vsaka samostalna država? Rusije poklic, kakor kaže vsa dosedanja zgodovina, zadeval se niti najmanj ni ob poklic Avstrije, — obe državi sta vsaka svoj poklic izvrševali kakor dobri in prijateljski sosedi, — samosvoj poklic Rusije ni zaviral, da je celo na pomoč prihitela naši državi, kar osobito dobro pomni Madjari. In do današnjega dne nam zgodovina ni še pokazala dogodka, ki bi pričal o neprijateljstvu Rusije Avstriji nasproti, ali o tem, da nam Rusija odreka poklic samosvoj, niti glede na Balkan. Ali je tedaj protiaustrijsko mišljenje v tem, če se v dobi miru in mirovne politike državi, kakor je ruska, pripozna samosvoj poklic, če se nalogi države želi blagoslova in uspeha? O, če bi biskup Strossmayer blagoslavljal poklic Prusije, ki se še ne zadovoljuje z nemško jednoto, o! potem bi bil velik in domoljuben mož! Nemci smejo vse to, poluvladni listi jih vselej vzamejo pod plašč molečnosti. Zločin pa je pred sodiščem nemško-madjarskih poluvladnih organov, da je s čestitko udeležil se kulturne slavnosti ruske Strossmayer, zločin da je pri tej priliki želel uspeha mejnarodne nalogi Rusije!

Da se je hotelo objektivno soditi besedilo čestitke — in objektivnost je poluvladnih časopisov dolžnost — morala se je v njem najti tudi misel, ona priljubljena misel, ki jo jugoslovanski apostel neprestano poudarja kot nalogo in zadačo, svetovno misijo Rusije — misel o spravi vzhodne cerkve z zapadno. To se ni zgodilo, marveč se je tudi v poluvladnih organih nedolžna čestitka Strossmayerjeva vzela za podlago sumničnemu avstrijsko-slovanskega patriotizma. Vprašanje je le, ali so to zdrave vladne razmere za državo, v kateri živi šestnajst milijonov Slovanov, in ali ni skrajni čas, da se v tem pogledu vladni častnikarji pokličejo „ad audiendum verbum“?!

Prošnja na cesarja!

Vodstvo Dunajskih obrtnih zadrug razpošiljalo bode po širni Avstriji v vseh deželnih jezikih tiskano prošnjo, ki se ima s podpisi [stotisočeri] rokodolcev izročiti presvetlemu cesarju. Prevod v slovenski jezik preskrbelo je vsled prošnje omenjenega odbora „Kranjsko obrtno društvo.“

Imeli bodemo priliko ta prevažni korak, ki je od političnih oblastij dopuščen našim obrtnikom, pozneje še natančneje pojasniti, — za sedaj le priobčimo to prošnjo, da bodo obrtniki, kadar jo dobijo v roke vedeli, da je prava; in da jo smejo brez pomisleka podpisati. Glede vsebine te prošnje sicer poudarjamo, da nam odstavek glede kupčijskih in obrtniških zbornic z ozirom na našo zbornico povsem ne ugaja, a stvar je taka, da prošnje ne smemo popravljati, in da so razmere pri večjih zbornicah, ki so, z malimi izjemami v židovskih rokah, prav istinito naslikane, in upamo, da se nam zategadel ni nadejati od naše strani kakega nasprotstva.

Slovenske častnike pa uljudno prosimo, da omenijo to prošnjo in podpirajo naše težnje, ki so morebiti zadnji pojav proti mogočnemu židovstvu v Avstriji.

Prošnja se glasi:

Vaše c. kr. apostolsko velečastvo!

Ko se je leta 1879 objavila vesela vest, da Vaše c. kr. apostolsko velečastvo obeta pomoč obrtnemu stanu avstrijskemu, napolnilo ga je novo upanje, nov pogum, in hvaležno so se spominjali zaupanja polni obrtniki cesarske besede na mnogobrojnih shodih.

Propadajoči stan obrtniški začel se je organizovati in marljivo se posvetovati o predlogih, ki so se delali od raznih strani v rešitev njegovo. Uspeh posvetovanj se je izrazil v mnogobrojnih peticijah in resolucijah in obvestil vladi Vašega velečastva.

Vaša vlada je izdelala obrtni zakon, o katerem sta se posvetovali obe zbornici državnega zbora, ga v marsičem premenili in kateri se je, ko je bil definitivno vsprejet, predložil Vašemu velečastvu v sankcijo.

LISTEK.

Gašpar Sušnik, †.

(S. M. K.)

Slovanskim, oziroma slovenskim mladeničem, ki ostavljajo srednje šole, more se očitati, da se jih premalo posvečuje vojaštvu.

Za vojaštvo sposobni mladeniči — jednoletni prostovoljci in drugi, jedva čakajo, da slekó vojaško suknjo ter da jo brž zamenjajo s civilno.

Zaradi te prikazni ima avstrijska vojska na čez mnogo več svojih višjih in nižjih častnikov iz Nemcev, nego bi mislili po številu nemškega prebivalstva. Posledica temu je ta, da vodi slovanske polke v boj tujec, kateremu so že pribojevali tolikanj slave in drugega dobička.

Saj leta 1878 izjavljalo se je ob priliki, ko so prihajali slovanski polki iz Bosne in Hercegovine, vsemu svetu, da je najboljši vojak avstrijski Slovan. Da tujec priznaje toliko resnice o slovanskem vojaku, kako še bi se mogel poslaviti v boji slovanski, oziroma slovenski general s sinovi svojega naroda!

Značaj ostaja značaj tudi v vojaški suknji. Priznajemo, z mnogimi mračnimi ovirami, bilo bi se boriti mladeniču vojaku, da bi ustrajal.

Da govorimo istino, izpričuje nam zlasti pokojni stotnik-avditor, Gašpar Sušnik.

Istinito, ker je bil mož jeklenega značaja, ter imel obilo posla kot vojaški sodnik, ni se popel do generalske stopinje, a znamo, da je bilo na tej stopinji delovanje njegovo tolikanj častno vojaštvu ter koristno za napredek slovenskega naroda, da ostane pokojnik na vse veke ponos slovenskemu vojaku in rodoljubu.

Podajam častitim čitateljem životopisno črtico o pokojniku ter prosim, da bi jo kdo, kateremu je natančneje znano življenje in delovanje tega odličnega slovenskega vojaka, dopolnil, oziroma popravil ter priobčil njegovemu narodu.

Baš čez deset let — 29. dan julija meseca — ko je bil 1878. l. prestopil bosensko mejo v Kuhnovem polku — bil je njegov smrtni dan. Umrl na Britofu, v vasi Predosljiške župnije v 65. letu dobe svoje. Pokopan je bil 31. omenjenega meseca.

Rodil se je Gašpar Sušnik, ubozih kmetških roditeljev sin, na novega leta dan 1824. leta na Suhi v župniji Predosljiški, uro hoje od

Kranja. Izmed devetero otrok bil je on najstarejši sin očeta Kocijana Sušnika in Mice Umnikove. Narodno šolo dovršil je v Kranji, gimnazijo v Ljubljani leta 1846.

Kako živé dijaki, sinovi ubogih kmetških roditeljev, če so v večjem mestu, zvedel je pokojnik takoj, ko je ustopil v Ljubljansko gimnazijo. Vender vedno stradanje in prezebanje nadarjenega mladeniča ni ugonobilo. A najhujše zatajevanje je čakalo mladega dijaka po dovršeni gimnaziji. Abiturijent ni hotel v bogoslovje, kamor sta ga bila namenila roditelja.

Da se ni bilo nadejati od roditeljev nobene pomoči za študenta, „ki se je bil skazil“, ko bi mu jo tudi mogli dati, znal je dobro. Žalostne počitnice je imel zategadel to leto. Čutili je moral dostikrat očetovo jezo. Nekaj odduška in zabave v tem času je imel vender na bližnjem Cojzovem ribnjaku. Brodaril je ondudaj ter lovil ribe v Kokri. Ker ni mogel obljubiti, da gre v bogoslovje ni mu bilo več ostati doma. Ker ga je oče zaradi tega pretepel, zgnil je potem nekega dne, da nihče ni vedel kam. In dve leti neso njegovi roditelji vedeli, kje da je njihov „izgubljeni sin“.

Leta 1848. jim je pisal iz Dunaja, da je on

Ko se je zvršila in objavila sankcija, gledalo je milijone vernih avstrijskih državljanov s hvaležnim srcem na ljubljeno vladarsko rodbino in pripravljalo se, da popravi, kar je pokvarila petindvajsetletna neomejena in samopašna obrtna svoboda.

Mnogobrojni obrtovoalci, ki so bili zunaj vsake združne organizacije, so se pozvedeli in doveli za drugam, s čimer so se državi hkratu tudi bistveno povečali dohodki, in vender kako bi se bil varal obrtni stan.

Onim trgovskim in obrtnim zbornicam, ki so se v tem, ko se je državni zbor posvetoval o obrtnem zakonu, kazale tako ostentativno nasprotne, onim korporacijam dal se je pri snovanju zadrug upliv, ki je v popolnem nasprotju z zgodovino zastanka obrtnega zakona, ki je pri tej sestavi takimenovanih trgovskih in obrtnih zbornic zavsem v nasprotju z duhom zakona.

Posledica temu je, da se danes, ko je že minulo pet let, na mnogih krajih še neso osnovele zadruge, in da se drugod, kjer so se osnovele, slišijo živahne in opravičene pritožbe o načinu, po katerem so se osnovele.

Če je že način, po katerem se je izvrševalo snovanje zadrug obžalovanja vreden, tembolj je obžalovati tolmačenje določb obrtnega zakona, vzlasti §§ 1, 14, 36, 37, 38, 114 in 115.

Poleg tega pa rokodelstvo mnogo trpi vsled škodljivega upliva konfekcionarstva, krošnjarstva, pomanjkljivega konkurnega reda, posredne trgovine, nesolidnosti največjih eksportnih firm, neugodnih carinskih odnošajev, pomanjkljivega marknega zakona in umetno gojene hišne obrti.

Krivda za take žalostne razmere mora se zlasti pripisovati izrekom tako imenovanih trgovskih in obrtnih zbornic, ki so že, kakor že omenjeno, takoj s početka nasprotovale navedenemu zakonu, in katerim se ni čuditi, če dandanes nič drugače ne delajo, če po njihovih veletrgovskih in veleobrotnih načelih, po njihovi tradiciji in sestavi, se prav zelo poslužujejo posvetovalnih pravic, ki so se jim dale, za pospeševanje svojih posebnih koristij.

Da se pri tacih razmerah pojavljajo odločbe v obrtnih zadevah, ki se nikakor ne ujemajo z intencijami one Najvišje osebe, ki je milostljivo sankcionovala zakon s 15 dne marca 1883. je jasno in ne treba daljšega dokazovanja.

Vzlic vsemu temu, čeprav se je slišalo toliko pritožb, bi mi najudanejšje podpisani se ne bili obrnili s to peticijo do Vašega c. kr. apostolskega velečastva, ko bi nas razsodba upravnega sodišča z dne 23. februarja 1888 ne bila preverila, da sedaj more le Vaše velečastvo pomagati za obstanek borečemu se obrtnemu stanu. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. avgusta.

Nemški listi vedo povedati, da sta slovenska poslanca Klun in dr. Gregorec izdelala jednotni

tam ter se uči pravoslovju. Kako si je pomagal, da je mogel obiskavati Dunajsko vseučilišče, znano bode morda kateremu izmed njegovih tovarišev, sam o tacih stvareh ni rad govoril.

Umejeno na mah, da na zaveden značaj, kakršnen je bil Gašpar Sušnik — zdaj po vrhu še pravnik — leto 1848 ni najmenj uplivalo.

Bil je na Dunaji poveljnik neki ustaški kompaniji — najbrž dijaški. Ranjenec zdravil se je v neki Dunajski bolnici. Ko se po 30. dnevu oktobra meseca onega leta Windischgrätzovi vojaki sodili Dunajske ustaše s smodnikom in svincem, iskali so tudi, a ne našli pravnika Sušnika. Bajda ga je nadomestil neki Maček, ker je bil tudi iz Kranjske doma.

Drugo leto je bila prišla zanj cesarska milost, tedaj je šel prostovoljno k vojakom — na morje. Bil je takoj nadporočnik ter kot izučen pravnik menda tudi vojaški sodnik v Benedkah.

Iz Benedek je bil l. 1852 prestavljen v Pulj. S tem letom se mu je pričelo popotovanje po širnem svetu. Častnik na vojni ladiji videl je vse dele sveta. Leta 1864 je bil v morski bitvi pred Helgolandom ter dobil potem odlikovanje — dve leti pozneje pred Liso. 1868. leta je bil šel v Meksiko po nesrečnega cesarja Maksa.

program za državnozbornsko desnico. Jeseni ga bodeta predložila eksekutivnemu odboru. Nam se ta vest zdi kaj neverjetna. Čudno bi pa tudi bilo, da bi nemški liberalni listi prej vedeli o tem nego slovenski časniki. — „Tiroler Stimmen“ jadicujejo, da se konservativne ideje kaj slabo zastopane v parlamentu. Gospodska zbornica se je po slednji čas večkrat pomnožila s konservativni elementi, a gospodska zbornica ni tacega pomena, nego je pa zbornica poslancev. Večina slednje so pa elementi, katerim je narodnost veliko več nego katoličanstvo. Čehi in Poljaki le zato ne nasprotujejo naravnost konservativcem, ker bi s tem koristili nemškemu liberalcem. Ker se take razmere v zbornici, bode težko državni zbor pripraviti, da bi vsprejel Liechtensteinov predlog.

Ko so že listi več tednov ugibali, kdo bode naslednik naučnega ministra, piše se „Münchener Allg. Ztg.“ z Dunaja, da Gauč še nikdar ni mislil odstopiti. Kakor je znano, ima ta list zveze z Dunajskimi vladnimi krogi. Vse govorice so le raztrosili interesovani krogi, ki hočejo na ta način pritiskati na vlado.

Dunajska „Presse“ še vedno trdi, da bode Khuen-Hedervary imenovan ogerskim ministrom notranjih zadev. Kdo pa bode naslednik njegov, to pa še ni določeno, kajti ni lahko dobiti mu pravega naslednika.

Vnanje države.

Sedaj se oporeka, da bi bila srbska kraljica kedaj poprosila ruskega carja za posredovanje v zadevi ločitve zakona. Ko je bil zadnji čas knez Ghika v Peterburgu, je res razložil carju to zadevo, a o kakem posredovanju se ni govorilo. — General Horvatović šel je v pokoj. Kakor se govori, general ni odobral kraljevega postopanja proti kraljici in ga zaradi tega neso mogli trpeti vladni pristaši. General je bil jako izveden v vojaških zadevah in bodo ga še pogrešali.

Da bi princ Valdemar prevzel bolgarski prestol, ni misliti. Princ ne mara iti v deželo, kjer ni nobenega reda. V Rusiji bi njegova kandidatura bila po volji, a vender bi se poprej morali izvršiti nekateri predpogoji, drugače bi Rusija njegove izvolitve ne potrdila. Najprej mora odstopiti sedanja vlada in razpustiti sedanje nezakonito voljeno sebranje. Še le, ko bode novo sebranje izvolilo kneza, je misliti, da bi ga potrdila Rusija. Predno pride nov knez v deželo, morajo se sedaj vladajoči elementi poriniti popolnoma v stran. Dokler pa v Sofiji zapoveduje Stambulov, je Rusiji vse jedno, kdo da je knez.

Buski namestnik na Kavkazu knez Dondukov-Korsakov pojde v kratkem v Peterburg po instrukcije glede carjevega potovanja na Kavkaz. Govori se sedaj, da pojde s Kavkaza vsekako tudi v Merv, kamor prideta tedaj tudi emira kivi in bo harski. Poslednje se nam ne zdi prav verjetno. — Peterburg pohodi v kratkem švedski kralj. Hkratu pa pride v Peterburg knez Hohenlohe.

General Boulanger izdal je oklic volilcem v departementu Somme. V oklici spominja volilce, kako je po krivdi častihlepnežev tekla v Tonkingu francoska kri. V kitajskem morji moral je umreti admiral Coubert, ki je bil rojen v tem departementu. V bodoče treba, da se naredi konec politiki pustolovcev in to je le mogoče, če se uvede uprav demokratska ustava, česar želi Boulanger.

Po raznih nemških listih bilo je čitati, da pohodi nemški cesar Viljem Alzacijo in Loreno. „Nordd. Allg. Zeitung“ pa to odločno zanikava. Morda so se v višjih krogih premislili, ko so pozvedeli, da narod ne bode nič kaj naudušeno pozdravil novega vladarja.

Pred desetimi leti, ko so marširali slovanski polki v Bosno in Hercegovino, bil je tudi pokojnik mej njimi. Višje vojaško oblastvo je znalo, da iz vrstni vojašk sodnik, večš slovenskemu jeziku, more obilo koristiti v vojski, ki prihaja mirit deželo, v katerej je zakon nepoznat.

Prestavila ga je zategadel iz mornarice k domačemu pešpolku Kuhnovem. Po bosniški okupaciji je šel v pokoj. Odsle je živel na Britofu pri sestrim sinu.

Vseh odlikovanj je imel menda pet. Ranjen je bil večkrat. Čujmo, kaj je storil, kar mu ni veleval stan.

Mej udi „Slovenske Matice“ v Kranjskem poverjeništvu ni upisan, a je ustanovnik „Matičin“.

Leta 1871. je ustanovil — vojak! Gašpar Sušnik čitalnico v Pulji ter jej bil predsednik.

Zaradi nekega dogodka je bil menda prestavljen v Trst, a na korist ondotnim Slovincem. Ustanovil jim je l. 1876. čitalnico v Rojšanu.

Da je podpiral slovstvo, v obče vsako slovensko podjetje, tega smo lah o uverjeni. Izven svojih strokovnjaških knjig, ostavil je vse „Zvone“, Matične knjige itd. Ko je prihajal včasih na dopust, vodil je svojo mater po Kranji in drugod ter povsod kazal, da je ponosen nanjo.

Dopisi.

Iz Novegamesta 12. avgusta. [Izv. dop.]

Dne 10. t. m. je deželnega glavarja namestnik cesarski svetovalec gosp. Murnik v mestni dvorani poročal o sklepih deželnega zbora glede dolenske železnice delovanji in nameri konsorcija za to železnico. Po živahnem razgovoru, pri katerem so bili razen jednega vsi gg. župani Novomeškega kraja, potem gg. župana iz Žužemberka in Jesenic in odborniki iz raznih dolenskih občin in mnogi drugi interesi navzočni, se je jednoglasno izrekla zahvala gosp. Murniku za njegov trud v tej zadevi in se je jednoglasno sklenilo na to delati, da se probudi zanimanje za železnico tudi mej kmečkim ljudstvom. Navzočni župani Novomeškega političnega okraja so obljubili, da bodo najpozneje v treh tednih sklicali odborove seje, da se sklene, na kakšen način bodo občine podpirale zgradbo dolenske železnice. Večina navzočih županov je tudi izjavila, da so dolenske občine pripravljene za zgradbo dolenske železnice potrebni prostor po srenjskih pašnikih in tudi tvarino, n. pr. les, kamen, pesek, apno itd. brezplačno odstopiti.

Mej župani, ki so se po predlogu g. pl. Lehmana konstituirali kot v to svrhu delujoči odbor, se je dogovorilo, da se bodo ti sklepi precej po seji predložili veleslavnemu deželnemu odboru.

Iz Kamnika 12. avgusta. [Izv. dop.] Zastava tukajšnjega veteranskega društva „Nadvojvoda cesarjevič Rudolf“ blagoslovila se je danes jako slovesno. Mesto bilo je okrašeno z zastavami in došlo je nad 150 veterancev iz Ljubljane z Mengiško godbo in Domžalsko veteransko društvo „Nadvojvoda Rainer“ s svojo godbo. Od domačih društev so se slavnosti udeležili: Čitalnica, pevska društvo „Lira“, Kamniško fantovsko društvo in požarna bramba. K slavnosti došla je kot kumica zastavi gospa baronica Emilija Winkler z gospodom deželnim predsednikom baronom Winklerjem. Ob 11. uri sešla so se vsa društva pred župno cerkvijo, v kateri je bila maša, pri kateri je društvo „Lira“ izborna pelo. Po maši se je zastava blagoslovila, kumica g. baronica Winkler pa je zastavi poklonila lep trak. Tudi v spomin prvemu društvenemu predsedniku pokojnemu Keclju pripel se je na zastavo trak, med tem pa je društvo „Lira“ pelo Jenkovo „Molitev“. Poveljnik Ljubljanskega veteranskega kora g. Mihalič izročil je potem krasno zastavo, ki jima na jedni strani avstrijski grb, na drugi strani pa podobo Matere Božje, s primernim slovenskim in nemškim nagovorom Kamniškemu veteranskemu društvu, končujoč s slavo in živio klici cesarju. Veteranci in mnogobrojno občinstvo so se naudušeno pridružili temu klicu, godbe pa so zavrle cesarsko pesen. Potem so na glavnem trgu društva pred kumico baronico Winkler defelovala. Ob 2. uri popoldne bil je v topliški dvorani kumici na čast banket, pri katerem je napil g. Mihalič presvetlemu cesarju, g. Riedl cesarjeviču Rudolfu, predsednik Kamniškega veteranskega društva g. Stare kumici baronici Winkler, deželni predsednik baron Winkler veterancem, župan gospod Fišer, deželnemu predsedniku in slednjič deželni

Oče mu umrl pred 29, mati pred 10 leti.

Oženjen ni bil. Ostavil je lepo premoženje. Kakor smo se mogli nadejati, večino ga je odmenil za ustanove, druge dobrodelne namene ter sorodnikom.

Pristojno bi bilo, da bi bilo na dan pogreba vojaško oblastvo poslalo iz Ljubljane oddelek vojakov pokojnemu tovarišu skazat zadnjo čast. O smrti se mu je tako poročalo brzojavno. Ali mar tega ni zaslužil vojak, ki je v raznih bitkah na morji in na suhem zastavljal življenje ter žrtvoval zdravje za svojega vladarja in domovino?!

Kaj pa „Matica Slovenska“? Kaj naj bi bil še zanj storil, da bi bila poslala koga k njegovemu pogrebu?

Vsa čast in zahvala bodi izjavljena gospodom veterancem Kranjskim, kateri so nesli svojega tovariša k pogrebu ter ga drugi spremili k počitku na pokopališče v Predosljih ter pevcem, ki so mu zapeli v cerkvi Jenkovo pesen: „Blagor mu“, nad gomilo Grundmanovo: „Nad zvezdami.“

Sladko počivaj junak slovenski, ki si izven jeklenega opasoval po pesnikovem naročilu tudi uma svetli meč na ponos slovenskemu imenu!

predsednik baron Winkler Kamniškemu mestu, izražujoč željo, da bi se kmalu uresničila Kamniška železnica. Popoldne je bila na Staretovem vrtu živahna veselica, pri kateri so svirale tri godbe: Kamniška, Domžalska in Mengiška in pri kateri je bila loterija s prav obilnimi dobitki. Zabava bila je prav lepa in trajala je v pozno noč.

Štiridesetletnica cesarjeva v Škofjiloki.

Pri marsikateri veselici in slavnosti bili smo že v lepi, vedno bolj razvijajoči se Škofjiloki, včerajšnja pa je daleč nadkrilila vse prejšnje kakor po izredno mnogobrojni udeležbi, tako tudi po izbornem programu, ki se je res izvajal „z združenimi močmi“ in bode vsem udeležencem nepozaben.

Slavnost pričela se je že v soboto. Mesto odelo je praznično obleko, po vseh hišah razobešile so se cesarske in narodne zastave, po oknih postavili so se razni lični transparenti in napisi in na večer pričela se je uprav sijajna razsvetljava, katero je poveljeval oddelek Idrijske rudniške godbe, ki je sviral pri obhodu po mestu, pozneje pa na g. Guzela vrtu in kjer je trajala zelo mikavna zabava do pozne ure.

Včeraj zjutraj je bila budnica, ob 1/2 10. uri dopoldne pa maša, h kateri so šli v sprevedu z godbo, požarno brambo in Čitalnico na čelu okrajni glavar g. Merk, s koncipistom g. Parmo in okr. tajnikom Rohrmanom, deželni odbornik g. Detela, župan Sušnik, mestni odborniki, sodnijski uradniki, železnični nadzornik Schmidt, slavnostni odbor, žandarmi, učitelstvo in mnogo občinstva.

Ko je bila mej gromom topičev maša končana in zahvalna pesen odpeta, vršilo se je blagoslovljenje znamenitega Loškega mostu, razpetega v smelem oboku nad zeleno-modro Soro. Most je več stoletij star in izredno dobro ohranjen. Imel pa je doslej jedno napako, da je bil tir njegov preozek, promet na njem pa nevaren. To je sedaj drugače. Prenaredili so ga prav lepo in razširili mu tir, da se na njem lahko srečata dva voza in da je še poleg tega na obeh straneh malo vzvišeno hodišče za pešce. Kdor se spomina prejšnjega mostu in vidi sedanjega, obstal bode čudeč se, da se je z razmerno nevelikimi troški (nekaj nad 3000 gld.) kaj tacega napravilo. Še pozni potomci bodo hvalo vedeli možem, ki so zvršili tako lepo to prepotrebno delo, naša častnikarska dolžnost pa je, da že danes imenujemo gospode, ki imajo za to delo največ zaslug. Ti so: Izborni župan gosp. Valentin Sušnik, gg. Krenner, Guzel, dež. odbornik Detela, deželni in cestni odbor in vsi drugi, kakor hiša Hafnerja, gosp. Škofic itd., ki so s prostovoljnimi doneski pripomogli k zvršetku.

Ko je dospela duhovščina v sprevedu na most in so Škofjeloški pevci, sicer ne mnogobrojni po številu, a jako vrli po glasu, prav dobro zapeli Jenkovo „Molitev“, nastopil je župan, g. Sušnik ter v dobro sestavljenem govoru in s krepkim glasom načrtal nam zgodovino zgradbe in današnjega dneva pomen, okončujoč svoj govor z živoklicem na cesarja, ki je našel tisočer odmev. Gosp. župnik blagoslovil je potem most in spominska plošča uzidana na desni strani se je razkrila. Na njej je napis: „V spomin proslavljenja Nj. Veličanstva cesarja Frana Josipa I. bil je ta most razširjen, popolnoma prenovljen in blagoslovljen 12. avgusta 1888.“

Ob 1. uri pričel je na prijetnem, senčnatem vrtu „na Štemarjih“ banket s 60 kuverti. Postrežba bila je izvrstna in štejemo si v dolžnost gostilničarko g. Lenko javno pohvaliti. Kakor običajno bile so pri banketu tudi napitnice. Prvi je napil g. okrajni glavar Merk presvetlemu cesarju. (Naduženi živoklici, strel in sviranje cesarske himne.) Deželni odbornik gosp. Detela napil je deželnemu predsedniku baronu Winklerju, okrajni glavar Merk županu, mestnemu odboru in vsemu Loškemu mestu, g. Krenner obče priljubljenemu okr. glavarju Merku, pristav Elsner Avstriji, železnični nadzornik Schmidt v toplih besedah deželi kranjski, župan Sušnik okrajnemu glavarju Merku, poslednji Loškim društvom: Čitalnici, požarni brambi in strelskemu društvu, g. L. Sušnik vsem gostom itd. Napitnice bile so, izimši Krennerjevo in Schmidtovo vse v slovenskem jeziku in bile jako laskavo vsprejete.

Po banketu bila je veselica „na Vincarjih“, kjer je bilo toliko občinstva, da ni bilo niti jednega prostora praznega. Preprijetna zabava, ki se je tu razvila, nadaljevala se je pozneje v prostorih

čitalniških in na raznih krajih, povsod pa v najlepšem, da, uzornem redu, brez najmanjše nepravilnosti. Poročevalcu našemu bilo je le žal, da ni več utegnil udeležiti se lepega plesa v Čitalnici, da torej o njem drugoga ne ve, kakor, da je bilo jako veliko in lepih plesalk.

Pri veselici bilo je mnogo gostov iz Ljubljane, Kranja, Železnikov in sosednih krajev, opazalo pa se je, da duhovniški stan ni bil prav nič zastopan in da se pevcem ni pustilo peti v cerkvi. — Slavnostnemu odboru in vsem meščanom Škofjeloškim pa za izvrstno uprizorjeno včerajšnjo svečanost ključemo: Slava!

Domače stvari.

— (Premeščenje.) Gospod dr. Bizjak, doslej odvetnik v Trstu, namerava preseliti se kot odvetnik v Brežice.

— (Gospod prof. dr. Krek) prišel je iz Gradca v Ljubljano in se danes odpeljal v Škofjiloko.

— (Na Bled,) kjer je sedaj mnogo tujih gostov, pripeljal se je v petek tudi vojni minister F. Z. M. baron Bauer.

— (Beseda Šišenske čitalnice) v proslavo 40 letnega vladanja Nj. Velečastva cesarja Frana Josipa I. bila je povsem izborna. Dobro zastavljen program vršil se je prav precizno. Pevci čitalnice Šišenske oživili so takoj s zborom „Z biseri“ mnogobrojno občinstvo, ki jim je glasno pokazovalo svojo zadovoljnost. Ravno tako ugajal je tudi komad k operi „Hubička“ vojaške godbe. Sledil je temeljito, slavnosti prav primerno sestavljeni govor predsednika čitalnice g. Frana Drenika. V govoru poudarjal je posebno zvestobo Slovencev do presvetlega vladarja, ki vedno in pri vsaki priliki pokažejo, da so pripravljeni žrtvovati vse za Avstrijo. Govoru sledila je cesarska pesen, peta in svirana od vojaške godbe, katero je vse občinstvo stojé in odkrito poslušalo. Navzoč bil je tudi okrajni glavar g. Mahkot in velika množica Ljubljanske gospode. Vojaška godba baron Kuhn št. 17 pod vodstvom g. Nemrave izvršila je izvrstno godbeni program, mej katerim je bilo tudi nekaj narodnih komadov, kar je posebno ugajalo slav. občinstvu. Vse pesni na novo priučene kažejo spretnega učitelja in pridne pevce. Mešani in moški zbor sicer ne napreduje po številu, pač pa v umetnosti. Pri dekoraciji, ki je sicer bila dnevna in namenu povsem primerna, pogršale so se „peče“ pri gospicah pevkah.

— (V Kamniku) se bode v nedeljo dne 19. t. m. praznovala 40letnica cesarjeva na sijajen način, kakor priprave obeeajo; „Slavčev“ vsprejem bode ljubeznjiv, posebno, kakor je čuti, po krasoticah.

— (Strelne vaje) Dne 21. t. m. bode imelo vse topničarstvo in peštvo 56. infanterijske brigade pri Logatci strelne vaje skrogljami. Zaradi tega bode istega dne od ranega jutra pa do konca strelnih vaj iz varnostnih ozirov zaprt ves promet na državni cesti do Raskovca, na Rovtarski cesti do mesta „Med cestami“ na stari Idrijski cesti ter na bližnjih poljskih in gozdnih potih.

— (Iz Poljan) nad Škofjiloko se nam piše: Izredno srečo imeli so preteklo soboto trije gospodje iz Ljubljane. Iz nevelikega tolmuna v Poljanšici potegnili so z mrežo h kratu štiri sulce po 12, 10, 6 in 5 funtov teške.

— (Mesto Črnomelj) praznuje 18. in 19. dan avgusta t. l. spomin 40 letnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. Program: I. V dan 18. avgusta ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša in „Te deum“. Po sv. maši usadi se poleg Rudolfove lipe „Fran Josipova lipa“. Zvečer ob 8. uri razsvetljava mesta in godba. II. V dan 19. avgusta zjutraj ob 5. uri budnica in streljanje. Popoldne ob 3. uri ljudska veselica na mestnem griču z naslednjimi točkami: 1. Slavnostni govor. 2. Narodne igre. 3. „Kolo“. 4. Petje. 5. Vojakova molitev. Prizor iz življenja. 6. Umetni ogenj. 7. Požarna bramba napravi razne skupine. 8. Kresovi. Posebnih povabil se ne bode izdalo. K mnogobrojnej udeležbi te patrijotične slavnosti uljudno vabi slavnostni odbor.

— (Vabilo k tomboli,) katero priredi Postojnska prostovoljna požarna bramba v prid svoje blagajnici v sredo (praznik) 15. avgusta 1888 v hotelu gosp. M. Baccarcicha (pri Doksatu). Začetek ob 5. uri popoldne. Pre in po tomboli svira godba. V slučaju neugodnega vremena preloži se tombola na nedeljo 19. avgusta t. l. K prav obilnej udeležbi najuljudneje vabi Odbor.

— (Razpisane učiteljske službe.) V Šent Vidu nad Ljubljano služba 4. učitelja. Plača 400 gld. Prošnje do 24. t. m. — V Zorici služba učitelja. Plača 400 gld., priklada in stanovanje. — Na Trati služba 2 učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. V Škofjiloki služba 4. učitelja. Plača 400 gld. V Trsteniku služba učitelja. Plača 400 gld., priklada in stanovanje. — V Smeledniku služba 2. učitelja. Plača 400 gld. in soba. — V Šent Juriju služba 2. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. — V Trbojah služba učitelja. Plača 400 gld., priklada in stanovanje. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 12. avgusta. Škode, ki so jih prizadele povodnji po severni Češki, cenijo se na milijone.

Pirot 12. avgusta. Ko je došel orijent-ski vlak v Beligrad, prišel je minister Mijatović pozdravit ga. V Niši in Pirotu bil svečan vsprejem. V Caribrodu pozdravil minister Načević prisotne.

Carigrad 12. avgusta. Danes dopoldne trčil je v Bosporu ruskega prostovoljnega brodovja parobrod „Kostroma“ z Lloydovim parobrodom „Mars“. Poslednji močno poškodovan in se je razbil. Jeden kurilec utonil. „Kostroma“ neznatno poškodovan.

Sofija 13. avgusta. Otvarjajoči vlak semkaj došel. Pri banketu imel prvo napitnico princ Ferdinand, rekoč: da je veliki ta rezultat pri najtežavnejih razmerah dosegla Bolgarska, napolnjuje ga z opravičenim ponosom. Zahvaljeva se vsem prišlecem želi, da bi se Bolgarska bolje presojala ter pozivlje dopisnike, kot pijon-re omike, da bi javljali dobre vesti. Upajoč, da se bode naposled Bolgarski dostojna pravica priznala, napival je blaginji dežele, gostov, jedinosti in mira. Minister Načević je konstatoval, da bi dežela brez princa, ki zaupanje uživa, ne bila tega dosegla. Bolgarska bode tudi v bodoče izpolnjevala mejnarodne zaveze svoje. Zastopnik lista „Temps“ zahvalil se je v imenu časnikarstva.

Pariz 13. avgusta. Pri prihodu Boulangerja v Jean d'Angely bila rabuka. Protiboulangist profesor Perrin, katerega so nasprotniki napali, streljal z revolverjem. Dva kmeta lahko ranjena. Žandarmi so energično posegli vmes. Mnogo oseb zaprtih.

Narodno-gospodarske stvari.

Dela za odpeljanje vode ob povodnjih v Planinski dolini.

Kakor že znano, je visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo dovolilo za leto 1888 svoto 6000 gl., da se zvrše prvi praktični poskusi, s katerimi bi se ob povodnjih odstranila voda reke Unec v Planinski dolini brez škode drugim krajem.

Ko so se tekom dveh let tehnične priprave zgotovile in vodne razmere podzemeljskih vodotokov prostrane Notranjske po gospodu V. Putick-u pregledale, je radi teh del ustanovljeni ministriški odbor sklenil, predno se na več let preračunjena dela na Notranjskem po načrtih izdelovati pričnejo, napraviti tem delom podobno predelo, oziroma skušnjo in opazovati taiste uspeh. Od sedaj se ne nahaja v tej stvari prav nobena skušnja. Ozemlje na Krasu se pozna še premalo, če tudi so vode tukej posebnost in so vredne občnega občudovanja. Kras zasluži, da svet občuduje njegove jame, njegove podzemeljske vodotoke. Ves Kras ima ta podzemeljska čuda, vendar se Notranjska lahko ponaša z največjo množico. Od uspeha tega pozemeljskega dela je tako rekoč zavisno daljno, jednako delovanje Krasu.

Strokovnjaku je veliko lažje preudariti, bodo li uspehi stroškom jednaki jedne do sedaj neznane, da niti jedne le podobne hidrotehnične skušnje, vendar je v napravi, katera se je pokazala gostom cesarske slavnosti v Logatci dne 23. julija t. l. na severu Planinske doline, vsak nestrokovnjak lahko videl in opazoval razumno pričeto delo ter občudoval čudno gospodarstvo vode v podzemeljskih votlinah. „Pod stenami“ — pokazal nam je gospod Putick pričeto delo. Površje zemlje tukaj je čudno. Ne dalje od vasi Jekovca razdvoji se struga reke Unce. V teh strugah teče voda le ob povodnji; pri navadnej vodi izgublja se taista že mej potoma po brezštevilnih razpokah in luknjah v neznane globočine. Velika množica grušča leži ob skalovji pod stenami in na nobenem kraju se ne more spoznati, da je v zemlji daljni vodotok Unca proti Ljubljani. Ljudska pravljica pripoveduje pač, da leži nekeje tukaj zasuta mreža, kamor se je otekala vsa voda, vendar najstarejši ljudje te doline poznajo to kot pravljico, in ne vedo povedati, kje da je ona mreža. Na več oral v okrožji velikem zemljišči vidijo se

katlom podobne globine, katere ob višji vodi jednako grušču posrkavajo vodo. Dosedaj morala se je vselej voda v škodo bližnjim senozetom in polju poprej na gotovo višino nastaniti, predno so pričeli delovati ti požiralniki. Teža vode je potisnila z silo doteklo vodo skozi grušč in poprej imenovane požiralne kotline v podzemeljske votline.

(Konec prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—185)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 11. avgusta.

V Trstu: 11, 24, 28, 10, 88.
V Linci: 66, 76, 23, 58, 46.

Umrli so v Ljubljani:

9. avgusta: Aloiz Mencin, hišnika sin, 9 let, Tržaška cesta št. 5, za davico. — Jožefa Rant, delavka, 24 let, Tržaška cesta št. 19, za jetiko.

10. avgusta: Anton Vieder, kleparski pomočnik, 32 let, Loučarska steza št. 10, za jetiko.
v deželnej bolnici:

9. avgusta: Fran Velkoverh, gostač, 46 let, za jetiko.

v vojaški bolnici:

11. avgusta: Alojz Rinki, patentni invalid, 51 let, za otrpjenjem srca.

Tržne cene v Ljubljani

dne 11. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.01	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4.22	Surovo maslo,	90
Jecmen,	3.90	Jajce, jedno,	2
Oves,	2.60	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4.06	Telečje	40
Koruza,	5.85	Svinjsko	50
Krompir,	—	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec	30
Grah,	13	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	1	Slama,	196
Mast,	74	Drva trda, 4 metr.	640
Špeh frišen	64	„ mehka, 4 „	415

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. avg.	7. zjutraj	743.6 mm.	15.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.3 mm.	27.8° C	sl. zah.	jas.	dežja.
	9. zvečer	740.8 mm.	19.6° C	sl. zah.	jas.	dežja.
12. avg.	7. zjutraj	740.1 mm.	18.3° C	sl. zah.	jas.	0.60 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	29.6° C	sl. zah.	jas.	dežja.
	9. zvečer	738.3 mm.	21.0° C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.8° in 23.3°, za 0.9° in 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.95	82.05
Srebrna renta	82.80	82.85
Zlata renta	111.10	111.75
5% marcna renta	97.80	98.10
Akcije narodne banke	868.—	870.—
Kreditne akcije	316.60	318.10
London	123.40	123.40
Srebro	—	—
Napol.	9.77	9.77
C. kr. cekini	5.81	5.81
Nemške marke	60.17 1/2	60.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	75 „
Ogerska zlata renta 4%	—	101 „ 60 „
Ogerska papirna renta 5%	—	91 „ 35 „
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	—	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „
Premij. obz. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	124 „ 50 „
Zor. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „	25 „
Kreditne srečke	100 gld.	183 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „	21 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	110 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	226 „	75 „

Globoko užaljevi javljamo pretresujočo vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopalo, našega presrečno ljubljenega, dragega sinka

Ivana Počivalnika

v nežnej starosti petih let danes ob treh zjutraj poklicati na boljši oni svet.

Za tiho sožaljenje se prosi.

Žalujoči roditelji

Ivan in Berta Počivalnik.

V Ljubljani, dne 12. avgusta 1888.

Posebne parti se ne bodo izdali. (547)

Dr Vinko Gregorič
Franja Gregorič roj. Lenarčič
poročena.
V Ljubljani, dne 13. avgusta 1888.
Namesto vsake posebne objave.

Vožni red
c. kr. Rudolfove železnice

od 1. junija 1888.

Ljubljana-Terbiž.

Osobni vlaki

O d h o d	Št. 1714 zjutraj	Št. 1716 dopol.	Št. 1712 zvečer	Št. 1718 zjutraj
Ljubljana, juž. žel.	6:25	11:40	6:30	12:35
Ljubljana, Rud. žel.	6:29	11:45	6:34	12:39
Vižmarje	6:39	11:55	6:44	12:48
Medvode	6:52	12:07	6:56	12:59
Loka	7:05	12:21	7:10	1:12
Kranj	7:22	12:38	7:27	1:27
Sv. Jošt (m. p.)	7:27	12:43	7:32	1:31
Podnart-Kropa	7:43	12:59	7:48	1:45
Otoče (m. p.)	7:49	1:04	7:53	1:50
Radovljica (m. p.)	8:02	1:18	8:07	2:03
Lesce-Bled	8:10	1:28	8:16	2:11
Žerovnica (m. p.)	8:21	1:39	8:27	2:21
Javornik	8:30	1:48	8:36	2:30
Jesenice	8:40	1:58	8:46	2:38
Dovje	8:59	2:19	9:04	2:55
Kranjska Gora	9:23	2:48	9:29	3:19
Rateče-Bela Peč	dopol. 9:38	3:03	9:43	3:33
Terbiž	9:55	3:20	10:—	3:48
Beljak, juž. žel.	11:50	4:50	4:58	4:58

Terbiž-Ljubljana.

Osobni vlaki

O d h o d	Št. 1711 zjutraj	Št. 1715 dopol.	Št. 1713 popol.	Št. 1721 zjutraj
Beljak, juž. žel.	—	11:51	4:52	6:42
Terbiž	3:50	1:10	6:25	7:28
Rateče-Bela Peč	4:07	1:30	6:47	7:44
Kranjska Gora	4:21	1:46	7:02	7:53
Dovje	4:46	2:18	7:27	8:23
Jesenice	5:06	2:41	7:50	8:42
Javornik	5:12	2:48	7:56	8:48
Žerovnica (m. p.)	5:21	2:58	8:05	8:57
Lesce-Bled	5:35	3:13	8:23	9:08
Radovljica (m. p.)	5:41	3:20	8:29	9:14
Otoče (m. p.)	5:53	3:32	8:41	9:24
Podnart-Kropa	6:01	3:41	8:49	9:31
Sv. Jošt (m. p.)	6:10	3:54	9:01	9:42
Kranj	6:21	4:02	9:07	9:48
Loka	6:38	4:20	9:23	10:03
Medvode	6:54	4:34	9:36	10:16
Vižmarje	7:05	4:46	9:48	10:28
Ljubljana, Rud. žel. prih.	7:14	4:55	9:56	10:36
Ljubljana, juž. žel.	7:18	5:—	10:—	10:40

Ženitvena ponudba.

Gospod srednje starosti, s plačo 1000 gld. na leto in s pravico do pokojnine, želi se oženiti z gospico ali udovo brez otrok, staro 24 do 40 let, ki ima nekaj premoženja. — Ponudbe s sliko naj se pošiljajo do dne 31. avgusta t. l. pod naslovom: **M. P. poste restante Velike Lašce, Kranjsko.** (545—1)

Hygiea-Officin“ Breslau II.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrei, pege, rdeče nosove in roke, boleznin las se radikalno ozdravijo. Pike od osepnice in kocine po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanju daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pismeno, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346—14)

Štev. 11.371.

(538—2)

Razglas.

Za sv. Mihaela rok 1888. leta oddati je v poslopji meščanske bolnice v Ljubljani (Kresiji) jedno proti šolskemu drevoredu ležečo

prodajalnico.

Ustne ali pismene ponudbe vsprejema magistrat v navadnih uradnih urah do uštetega dne **30. t. m.**

Mestni magistrat Ljubljanski.

v 6. dan avgusta 1888.

„Kmetovalec“
je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103—13)

KMETOVALEC.

Ilustriran gospodarski list s prilogo „Vrtlar“.

Uradno glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.

Glasilo kmetijske družbe in kmetijskega društva.